

РЕШЕНИЕ

№ 43214

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11342** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ. Образувано е по жалба на Г. Д. Е. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на И., непълнолетен, чрез процесуален представител адвокат М. Н. Н., назначен с Решение № 520/13.08.2025 г. от Националното бюро за правна помощ, срещу решение № 4929/30.09.2025 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), с което на лицето се отказва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като не е изследван най-добрия интерес на детето, което всъщност е първостепенно съображение, а административния орган се е обосновал изцяло бланкетно. Сочи се, че връщането на жалбоподателя в И. е трудно, защото същият е напуснал държавата поради страх от преследване от страна на местните власти. Това се е случило, тъй като Г. А. е участвал в протести срещу режима преди да избяга от страната. Моли се съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4929 от 30. 09. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС като незаконосъобразно и да се върне преписката за ново разглеждане на административния орган.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Излага съображения в проведеното съдебно заседание, че административния акт е правилен и законосъобразен, издаден

е в съответствие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

След пристигането си в Република България Г. Д. Е. А. е подал молба за международна закрила, след което е регистриран и настанен в ПМЗ - Военна рампа. Чужденецът е поканен лично по надлежният ред за провеждане на интервю на 25.08.2025 г.. В хода на проведеното интервю, иранският гражданин заявява че напуснал легално И., 43 дни преди проведеното интервю със самолет за Т., където останал 18-20 дни, там непознато лице му предложило виза, с която да замине за България. Тук пристигнал 20 дни преди горесцитираното интервю с автобус и по време на проверка, полицията установила, че пътува нелегално и го арестувала, това го принудило да подаде молба за закрила в Република България. Твърди, че след регистрацията му искал да замине за Г., но бил отвлечен от трафикант, който го държал като заложник, защото искал от него повече пари, но той успял да избяга на третият ден и да се върне в центъра. Като причина за напускане на страната си по произход Г. Д. сочи, че там е налице опасност за него, а желанието му е да намери по-добро бъдеще за себе си. Според думите му той напуснал И. заради финансови проблеми и войната. Заявява, че не е доволен от сегашното управление и също така имало неща, които той желае да си купи, но там няма тази възможност, защото той и повечето му познати нямат необходимите финанси, това го карало да се чувства нещастен. Открито посочва, че желае да живее в Европа, за да има по-добри условия за живот и да притежава нещата, които му харесват. В хода на интервюто с рег. № 509068/25.08.2025 г., чуждият гражданин обяснява, че никога не е имал проблеми заради етноса или религията си, никога не е бил заплашван, насилван, преследван или отвлечан, но има финансови затруднения, това важи и за неговите близки, които все още са в И., те също нямали никакви други проблеми освен финансови. С Решение № 4929 от 30. 09. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

С писм от ДАНС рег. № М-8969 от 26.08.2025 г. се изказва позиция, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБ на лицето.

Със становище от 12.09.2025 г. на гл. експерт В. А.-П. в РПЦ-София е предложено на председателя на ДАБ – МС да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Г. Д. Е. А..

Като част от административната преписка е представена справка, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно актуалната обществено-политическа обстановка в И. с вх. № МД-02-401 от 21.07.2025 г. В изпълнение на указанията на съда, ответника представя и актуална справка за ситуацията в И. към днешна дата като същата е с вх. № МД-02-570 от 20.10.2025 г.

От Върховния комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации (ВКБООН) не е получено писмено становище.

Дирекция „Социално подпомагане“ – С., отдел „Закрила на детето“ не изпращат представител в проведеното открито съдебно заседание и не изразяват писмено становище. В административната

преписка е наличен социален доклад за детето (л. 27).

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 20.10.2025 г., а жалбата е депозирана на 22.10.2025 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в И. лично поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В интервюто се сочи, че лицето е било задържано само веднъж, инцидентно и то преди около 2 години по време на протест, след което е освободен тъй като е предоставил нотариален акт на негов имот. Причините, поради които Г. Д. Е. А. е напуснал И. се основават най-вече на това, че търси по-добри от финансова гледна точка условия за живот в Европа. Нещо повече, очевидно лицето не е имало намерение да получи международна закрила в Република България, това е посочено лично от него – „Бях арестуван и това ме принуди да подам молба за закрила“. Като подкрепя към гореизложения извод - че лицето не е имало намерение да подаде молба и да ползва закрилата на страната ни, говори и фактът, че при преминаването на територията на Република България от Т., чуждият гражданин не се е предал сам на българските власти, а е бил задържан от тях с фалшива виза. Това обуславя извода, че Г. Д. Е. А. е целял да премине нелегално през територията на България по незаконен начин, най-вероятно за да се установи в държава от З. Европа. С оглед фактите съдържащи се в административната преписка и установеното в хода на съдебното производство категорично се обуславя извода, че лицето няма желание да остане на територията на Република България, а само използва процедурата за получаване на международна закрила, за да постигне крайната си цел.

Същата той сочи в проведеното интервю, а именно - търси по-добри условия за живот и възможност да притежава неща, които в страната си по произход няма как да придобие поради финансовите затруднения, които съпътстват него и близките му.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в приложените по делото справки. От тях е видно, че насилието в И. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Обстановката в И. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице страх от преследване, както и да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. С оглед на информацията изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на Г. Д. Е. А., настоящият съдебен състав счита, че са налице безспорни данни, че в момента в И. нивото на сигурност е приемливо за населението. Също така с оглед представените справки по делото и събраните доказателства не се очакват негативни последици спрямо него, поради факта, че е напуснал страната. Административният орган е обсъдил всички разпоредби на чл. 9 от ЗУБ по силата, на които лицето може да получи хуманитарен статут и е стигнал до извод, че същият не отговаря на необходимите предпоставки.

В хода на административното производство органът правилно е взел предвид специфичното положение на ненавършилото пълнолетие лице (Г. Д. ще навърши пълнолетие на 22.01.2026 г.). В съответствие със законовите изисквания на детето е определен социален работник от отдел „Закрила на детето“, както е и налице изготвен социален доклад (л.27), в който не се откриват данни, сочещи, че връщането в родината на детето ще противоречи на неговия най-добър интерес. В конкретния случай се приема за установено, че висшият интерес на детето Г. А., отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е той да живее в семейна среда заедно с неговите родители или родственици в държавата му по произход - И.. В този смисъл, вземайки предвид отсъствието на релевантни основания за предоставяне на международна закрила, постановяването на решението на ДАБ в този вид не само, че не е нарушение на принципите за

най-добрия интерес на детето и запазване целостта на семейството, но и не би могло да се разглежда като нарушаване на правото за зачитане на семейния живот, както е предвидено в член 8 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като според настоящия съдебен състав процесното решение се съобразява изцяло с положението на семейството на жалбоподателя и висшия интерес на детето. Като допълнение, видно от събраните по делото доказателства (писмо до началник на 2 РУ – СДВР, л. 36) Г. А. е напуснал самоволно РПЦ-София и от 17.08.2025 г. е в неизвестност, което налага неговото издирване. По-късно се завръща в центъра и сочи, че е бил отвлечен от трафикант, който го държал като заложник, защото искал от него повече пари. По-късно с докладна записка Вх. № ПМЗ-ВР-2547/27.08.2025 г. е отразено, че лицето отново е нарушило правилата на общежитието и самоволно го е напуснало. Най-вероятно и към момента Г. А. е в неизвестност, тъй като не се яви лично в проведеното открито съдебно заседание. Според настоящия съдебен състав отделянето на едно непълнолетно дете от семейната среда в непозната за него държава на друг континент, без придружител е предпоставка за много опасности и рискове (като например посоченото отвлечение), което безспорно не е в най-добрия интерес на детето.

Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като се възползва от общественно-политическата и социално-икономическа обстановка в И.. Най-вероятно детето Г. Д. е напуснал, или е бил изпратен самостоятелно за извършване на процедура, чрез която легално да доведе своето семейство в България, което пък продължава да пребивава без никакви негативни последици в И.. Видно от проведеното интервю съображенията за напускането на страната му са изцяло от икономически характер. Въз основа на събраните доказателства в процеса и съблюдавайки принципа за висшия интерес на детето, заложен в Конвенцията на ООН за правата на детето, ДАБ правилно установява, че за Г. А. не съществува риск за сигурността му при завръщането му в родината. В хода на административното производство кандидатът не е изтъкнал конкретни причини свързани с благосъстоянието и социалното му развитие, които да не могат да бъдат посрещнати в страната му на произход. Връщайки се в И., той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с роднините си, които по думите му продължават да пребивават там. Следва да се посочи, че именно в държавата си на произход детето ще има възможност да доизгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми, имащи особена важност за личностното му развитие. Нито в административното производство, нито в съдебното бяха установени релевантни и обективни основания, които да се превърнат във възпрепятстващи пречки за завръщане на иранския гражданин в родината му.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, спазена е изискуемата от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му и акта е издаден в съответствие с целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. Е. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на И., непълнолетен, срещу Решение № 4929/30.09.2025 г. на председателя на Държавната агенция за

бежанците (ДАБ) - [населено място]

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: